

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 4 lipca 2019 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych

I Oddział w Ł. stwierdził, że miesięczną podstawę wymiaru składek na obowiązkowe ubezpieczenia społeczne tj. emerytalne, rentowe, chorobowe, wypadkowe A. P. z tytułu zatrudnienia na podstawie umowy o pracę u płatnika składek „Ds. (...)C D. S., S. S. w Ł. wynosi:

- w 01.- 03. (...) – na ubezpieczenia emerytalne i rentowe, ubezpieczenie chorobowe, ubezpieczenie wypadkowe - 3000,00 zł, na ubezpieczenie zdrowotne - 2588,70 zł;
- 04.2014 r. - na ubezpieczenia emerytalne i rentowe, ubezpieczenie chorobowe, ubezpieczenie wypadkowe - 0,00 zł, na ubezpieczenie zdrowotne - 2070,96 zł;
- 05.2014 r. - na ubezpieczenia emerytalne i rentowe, ubezpieczenie chorobowe, ubezpieczenie wypadkowe - 0,00 zł, na ubezpieczenie zdrowotne - 207,09 zł;
- w 12.2015 r. – na ubezpieczenia emerytalne i rentowe, ubezpieczenie chorobowe, ubezpieczenie wypadkowe - 0,00 zł, na ubezpieczenie zdrowotne - 1 656,72 zł;
- 01.2016 r. - na ubezpieczenia emerytalne i rentowe, ubezpieczenie chorobowe, ubezpieczenie wypadkowe - 0,00 zł, na ubezpieczenie zdrowotne - 276,12 zł;
- 04.2019 r. - na ubezpieczenia emerytalne i rentowe, ubezpieczenie chorobowe, ubezpieczenie wypadkowe - 0,00 zł, na ubezpieczenie zdrowotne - 69,03 zł;
- 05.2019 r. - na ubezpieczenia emerytalne i rentowe, ubezpieczenie chorobowe, ubezpieczenie wypadkowe - 0,00 zł, na ubezpieczenie zdrowotne - 2 139,93 zł.

W uzasadnieniu organ rentowy podniósł, że w wyniku, analizy dokumentów zgromadzonych w sprawie potwierdzono, że ubezpieczona faktycznie wykonywała pracę u płatnika na podstawie umowy o pracę od 12.12.2006 r., natomiast nie wykazano, że od 1.01.2014 r. ubezpieczona wykonywała pracę, która byłaby adekwatna wynagrodzeniu w kwocie 7.000,00 zł brutto na stanowisku kierownika salonu fryzjerskiego w pełnym wymiarze czasu pracy. ZUS podkreślił, że we wcześniejszym okresie od 12.12.2006 r. do 31.12.2014 r. ubezpieczona wykonywała tożsame czynności na rzecz płatnika w ramach umowy o pracę za wynagrodzeniem rzędu od 936,00 zł do 3.000,00 zł brutto. Dodatkowo też podczas długotrwałej nieobecności ubezpieczonej nikt nie został zatrudniony na jej miejsce, a jej obowiązki miał ponownie wykonywać współwłaściciel firmy. W zakładzie nie ma innych osób zatrudnionych na stanowisku pracy z tym zakresem obowiązków.

Nadto ubezpieczona już od 1.04.2014 r. (okres 3 miesięcy) stała się niezdolna do pracy z powodu choroby przebiegającej w okresie ciąży. Ojcem dziecka ubezpieczonej jest płatnik.

W ocenie organu z uwagi na powyższe zatrudnienie ubezpieczonej na nowych warunkach w zakresie stanowiska i wynagrodzenia w kwocie 7.000,00 zł brutto miało jedynie na celu uzyskanie świadczeń z ubezpieczenia społecznego w związku z ciążą, od wysokiej podstawy ich wymiaru. (decyzja k. 83 verte - 86 akt ZUS)

Od powyższej decyzji wnioskodawczyni A. P. w ustawowym terminie złożyła odwołanie do Sądu Okręgowego w Łodzi wnosząc o zmianę zaskarżonej decyzji i ustalenie dla odwołującej podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne za cały sporny okres a w szczególności za miesiące od stycznia do maja 2014 r., grudzień 2015 r., styczeń 2016 r., kwiecień 2019 r., maj 2019 r. i nadal 7.000, 00 zł oraz o zasądzenie od organu rentowego na rzecz ubezpieczonej kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. Skarżąca wskazała, że świadczyła pracę, a także, że miała odpowiednie kwalifikacje do tych prac, poparte zarówno odpowiednim

wykształceniem jak i długoletnią praktyką zawodową. W ocenie płatnika istniała potrzeba powierzenia ubezpieczonej dodatkowych obowiązków. Wcześniej obowiązki menadżerskie wykonywał osobiście D. S., ale uznał, iż powinien zająć się tym profesjonalista, który zna się na tym lepiej. Ponadto funkcje organizacyjne zajmowały mu zbyt wiele czasu.

Ubezpieczona podkreśliła, że od 1 stycznia 2014 r. jej obowiązki zostały rozszerzone na skutek awansu i została zatrudniona na stanowisku kierownika salonu fryzjerskiego, co było związane z rozwojem zakładu i koniecznością zajęcia się kwestiami organizacyjnymi salonu, które zaczęły zabierać D. S. zbyt dużo czasu. Do jej obowiązków należały czynności zawodowe związane z wykonywaniem zawodu fryzjera, jak również rozszerzone czynności od dnia 1 stycznia 2014 r. z tytułu awansu na stanowisko kierownika salonu fryzjerskiego w postaci: nadzorowania pracy innych fryzjerek i fryzjerów, organizacja i koordynacja pracy całego zespołu, sprawowanie kontroli nad pracownikami salonu, prowadzenie rekrutacji nowych pracowników motywowanie współpracowników do pracy, dbanie o rozwój zawodowy zespołu, rozwiązywanie wszelkich kwestii spornych w salonie, określanie zasad obsługi klienta w salonie, egzekwowanie od innych fryzjerek i fryzjerów zasad obowiązujących w salonie fryzjerskim, odpowiedzialność za kontakt z klientami, współpraca z dostawcami, monitorowanie stanów magazynowych, składanie zamówień na towary, które już się skończyły lub które się kończą, nadzór nad kasą fiskalną, drukowanie raportów dobowych, miesięcznych, wypłacanie wynagrodzenia pracownikom salonu, szkolenie młodocianych pracowników, prowadzenie działań marketingowych w celu zwiększenia liczby klientów. Odwołująca podkreśliła, że wbrew stanowisku organu rentowego obowiązki, o których mowa powyżej, były przez nią faktycznie wykonywane. Jednocześnie posiada ona pełne kwalifikacje zawodowe do wykonywania zawodu w charakterze fryzjera, a następnie kierownika salonu fryzjerskiego. (odwołanie k. 3 - 7)

W odpowiedzi na odwołanie profesjonalny pełnomocnik ZUS wniósł o jego oddalenie wywodząc jak w zaskarżonej decyzji. (odpowiedź na odwołanie k. 19 – 21 verte)

Na terminie rozprawy z dnia 21 lipca 2020 r. wezwany do udziału w sprawie w charakterze zainteresowanego płatnik D. S. przyłączył się do odwołania. (e – protokół z dnia 21.07.2020 r. oświadczenie zainteresowanego D. S. 00:01:37, płyta CD k. 70)

Na terminie rozprawy poprzedzającej bezpośrednio wydanie wyroku z dnia 11.03.2021 r. strony podtrzymały swoje stanowisko w sprawie. (e – protokół z dnia 11.03.2021 r. oświadczenie pełnomocnika wnioskodawczyni 00:42:50, oświadczenie pełnomocnika ZUS 00:46:16, oświadczenie zainteresowanego D. S. 00:46:16, płyta CD k. 223)

Zainteresowana S. S. nie zajęła stanowiska w sprawie. (bezsporne)

Sąd Okręgowy ustalił co następuje:

Zainteresowany D. S. od 1999 r. prowadzi pozarolniczą działalność gospodarczą, przy czym wraz ze swą matką S. S. od około 2003 r. w formie umowy spółki cywilnej pod nazwą „Ds. (...)CD S., S. S. w Ł.. Od około 2007 r. zainteresowany rozpoczął poza usługami fryzjerskimi i kosmetycznymi drugą gałąź działalności, tj. transport. Nabył wtedy pojazdy ciężarowe i dodatkowo zatrudnił pracowników w transporcie. Sukcesywnie przybywało samochodów. W 2007 r. był jeden samochód, w 2008 r. dwa, w 2011 r. - trzy, w 2015 r. - pięć. (zeznania zainteresowanego 00:23:46, płyta CD k. 70 w zw. z 00:41:05, płyta CD k. 223)

Zainteresowany poza wnioskodawczynią zatrudnił pracowników na stanowiskach: fryzjerów, kierowców i kosmetyczek z wynagrodzeniem rzędu od 840 zł do 3.000 zł. Przy czym na stanowisku fryzjera w liczbie od 7 do 9, na stanowisku kierowcy od 5 do 8. (wykaz pracowników k. 54 - 55)

Wnioskodawczyni A. P. legitymuje się średnim wykształceniem. Z zawodu jest fryzjerem. W dniu 24 stycznia 1999r. ukończyła kurs przygotowujący kandydata do egzaminu czeladniczego w rzemiośle- zawodzie fryzjer. W dniu 24 czerwca 1999 r. uzyskała świadectwo czeladnicze uzyskując tytuł czeladnika w rzemiośle fryzjerstwo damskie. W dniu 27 kwietnia 2010 r. uzyskała tytuł mistrza w zawodzie fryzjera. W dniu 7 lipca 2010 r. ukończyła Kurs Pedagogiczny dla Instruktorów Praktycznej (...) Zawodu zorganizowany przez Ośrodek (...) przy Cechu (...) w Ł.. (zaświadczenie

o ukończeniu kursu k. 77, świadectwo ukończenia LO k. 76, dyplom mistrzowski k. 74, zaświadczenie potwierdzające posiadanie kwalifikacji zawodowych k. 73 – 73 verte, świadectwo czeladnicze k. 72 verte akt ZUS, nadto załączone akta osobowe wnioskodawczynie k. 111)

Zainteresowany D. S. jest ojcem dziecka wnioskodawczynie A. P.. (bezsporne, a nadto zeznania zainteresowanego 00:23:46, płyta CD k. 70 w zw. z 00:41:05, płyta CD k. 223)

A. P. zawarła w dniu 12.12.2006 r. umowę o pracę z „Ds. (...)C D. S., S. S. w Ł. reprezentowaną przez D. S. na czas nieokreślony od 12.12.2006 r. w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku fryzjera z wynagrodzeniem minimalnym - 936,00 zł. (umowa o pracę k. 120)

Aneks do umowy o pracę z dnia 1.01.2008 r. ubezpieczonej przyznano wynagrodzenie w kwocie 1.126,00 zł brutto miesięcznie a pozostałe warunki umowy o pracę z dnia 12.12.2006 r. pozostały bez zmian. (aneks k. 70 akt ZUS)

Aneks do umowy o pracę z dnia 1.01.2009 r. ubezpieczonej przyznano wynagrodzenie w kwocie 1.276,00 zł brutto miesięcznie a pozostałe warunki umowy o pracę z dnia 12.12.2006 r. pozostały bez zmian. (aneks k. 69 akt ZUS)

Aneks do umowy o pracę z dnia 1.01.2010 r. ubezpieczonej przyznano wynagrodzenie w kwocie 1.317,00 zł brutto miesięcznie a pozostałe warunki umowy o pracę z dnia 12.12.2006 r. pozostały bez zmian. (aneks k. 68 akt ZUS)

Aneks do umowy o pracę z dnia 1.01.2011 r. ubezpieczonej przyznano wynagrodzenie w kwocie 1.386,00 zł brutto miesięcznie a pozostałe warunki umowy o pracę z dnia 12.12.2006 r. pozostały bez zmian. (aneks k. 67 akt ZUS)

Aneks do umowy o pracę z dnia 1.03.2012 r. ubezpieczonej przyznano wynagrodzenie w kwocie 3.000,00 zł brutto miesięcznie a pozostałe warunki umowy o pracę z dnia 12.12.2006 r. pozostały bez zmian. (aneks k. 66 akt ZUS)

Początkowo ubezpieczona w firmie płatnika zajmowała się jedynie stryżeniem i innymi czynnościami typowymi dla zawodu fryzjera. Od 2012 r. w salonie przeciętnie pracowało od 6 do 9 osób, jako fryzjerzy, kosmetyczka oraz uczniowie. W 2010 r. wnioskodawczynie zdała egzamin mistrzowski, ukończyła kurs pedagogiczny, więc mogła już od tej daty szkolić młodocianych. W 2013 r. było zatrudnionych u płatnika 9 pracowników. W zakładzie w 2013 r. pracowała jedna kosmetyczka. Pozostałe osoby pracowały na stanowiskach fryzjera. Fryzjerów było 8. Ubezpieczona musiała organizować im pracę, rozwiązywała kwestie sporne, umawiała klientów, odbierała telefony, sprawowała kontrolę nad pracownikami. Szkoliła ona młodocianych pracowników szczególności: M. M., P. P. i I. S.. Zdarzało się, że były to po 2-3 osoby jednocześnie. Na przestrzeni 2011-2013 następowały różnice w liczbie uczniów, ale niewielkie. Ubezpieczona także robiła zamówienia, spisywała towar, pilnowała stanów magazynowych, ustalała grafiki, wypłacała wynagrodzenia pracownikom, była tam także osobą zarządzającą obok płatnika D. S., który zarządzał pracą zespołu fryzjerskiego. Zarówno płatnik jak i ubezpieczona ustalali grafiki, przy czym wnioskodawczynie głównie uczniom. Uczniowie zgłaszali do ubezpieczonej informację, że czegoś np. brakuje, że trzeba zrobić zamówienie. To zamówienie robiła wówczas wnioskodawczynie. Ponadto robiła także usługi fryzjerskie. Pracownicy traktowali ją jak szefową. S. S. niczym się nie zajmowała w zakładzie. (zeznania wnioskodawczynie 00:03:47, płyta CD k. 70 w zw. z 00:37:26, płyta CD k. 223, zeznania świadka M. M. 00:11:47 – 00:17:08, płyta CD k. 113, zeznania świadka P. P. (...) – 00:24:24, płyta CD k. 113, zeznania świadka K. Z. 00:07:34 – 00:14:38, płyta CD k. 223, zeznania świadka K. F. 00:16:38 – 00:22:58, płyta CD k. 223, zeznania świadka M. S. 00:27:02 – 00:30:29, płyta CD k. 223)

Kolejnym aneksem do umowy o pracę, w którym wskazano datę 1.01.2014 r. ubezpieczonej przyznano wynagrodzenie w kwocie 7.000,00 zł brutto miesięcznie na stanowisku kierownika salonu fryzjerskiego a pozostałe warunki umowy o pracę z dnia 12.12.2006 r. pozostały bez zmian. (aneks k. 65 akt ZUS)

Dokument rozliczeniowy za pracownicę A. P. za miesiąc styczeń 2014 r., w którym wskazano podstawę wymiaru wynoszącą 7.000,00 zł wpłynął do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych w dniu 8.02.2014 r. (bezsporne, a nadto pismo ZUS k. 73)

Ubezpieczona nie otrzymała pisemnego zakresu obowiązków na nowym stanowisku kierownika salonu fryzjerskiego. (bezsporne)

Wnioskodawczyni na nowym stanowisku miała współpracować z dostawcami, przyjmować zamówienia, sprawdzać stany magazynowe, zajmować się stroną internetową. W rzeczywistości jej zakres obowiązków pracowniczych nie uległ żadnej zmianie nadal szkoliła ona uczniów, robiła zamówienia, pilnowała stanów magazynowych, wypłacała wynagrodzenia i była obok płatnika osobą zarządzającą. Nadal uczniowie i pracownicy w razie problemu zwracali się do niej telefonicznie o pomoc. (w części zeznania wnioskodawczyni 00:03:47, płyta CD k. 70 w zw. z 00:37:26, płyta CD k. 223, zeznania świadka M. M. 00:11:47 – 00:17:08, płyta CD k. 113, zeznania świadka P. P. 00:20:16 – 00:24:24, płyta CD k. 113, zeznania świadka K. Z. 00:07:34 – 00:14:38, płyta CD k. 223, zeznania świadka K. F. 00:16:38 – 00:22:58, płyta CD k. 223, zeznania świadka M. S. 00:27:02 – 00:30:29, płyta CD k. 223)

Wnioskodawczyni dowiedziała się o ciąży na początku lutego 2014 roku, kiedy zrobiła test ciążowy. W dniu 26.02.2014 r. przeszła pierwsze badanie ginekologiczne w (...) Sp. z o.o., Sp. k. w Ł.. Ostatnią miesiączkę miała ona w dniu 1.01.2014 r. Podczas kolejnego badania w dniu 11.03.2014 r. stwierdzono 10 tydzień ciąży. A. P. od dnia 1.04.2014 r. do dnia 13.10.2014 r. stała się niezdolna do pracy z powodu choroby przypadającej w okresie ciąży. W dniu (...) urodziła w terminie dziecko i od tej daty do dnia 12.10.2015 r. przebywała na zasiłku macierzyńskim. Od 13.10.2015 r. do 7.12.2015 r. i od 5.01.2016 r. do 29.02.2016 r. przebywała na zasiłku opiekuńczym. Następnie od 1.03.2016 r. do 28.02.2019 r. przebywała na urlopie wychowawczym, od 1.03.2019 r. do 29.04.2019 r. na zwolnieniu lekarskim w związku z opieką nad dzieckiem, od 30.04.2019 r. do 19.01.2020 r. na zwolnieniu lekarskim, od 20.01.2020 r. do 23.08.2020 r. na zwolnieniu lekarskim w związku z opieką nad dzieckiem a od 28.09.2020 r. do 14.02.2021 r. ponownie na zwolnieniu lekarskim. W marcu 2021 r. powróciła do pracy w firmie płatnika. (zeznania wnioskodawczyni 00:03:47– 00:22:43, płyta CD k. 70 w zw. z 00:37:26, płyta CD k. 223, historia choroby z (...) Sp. z o.o., Sp. k. w Ł. k. 131 – 189, historia choroby z Wojewódzkiego (...) w Ł. k. 94, wykaz zwolnień lekarskich i innych okresów niezdolności do pracy k. 224 – 224)

W okresie usprawiedliwionej nieobecności w pracy wnioskodawczyni płatnik nie zatrudnił nowego pracownika w ramach umowy o pracę na stanowisko kierownika salonu fryzjerskiego, zatrudniano jedynie fryzjerów. Płatnik nie zamieszczał żadnych ogłoszeń dotyczących kierownika salonu. Nikt nie przejął obowiązków A. P., częściowo obowiązkami ubezpieczonej, które wykonywała ona przed styczniem 2014 r. zajmował się D. S.. Także w okresie usprawiedliwionej nieobecności w pracy wnioskodawczyni mogli być w firmie płatnika zatrudnieni pracownicy młodociani. Mogła im się kończyć zawarta umowa i pracowali do jej zakończenia. Szkoleniem wtedy zajmowali się pracownicy. Nie było bowiem wymagane wypełnienie żadnego dzienniczka, aby uczniowie mogli podejść do egzaminu czeladniczego. Zdarzało się także, że dochodziło do rozwiązania umowy z uczniem. (zeznania wnioskodawczyni 00:03:47 – 00:22:43, płyta CD k. 70 w zw. z 00:37:26, płyta CD k. 223, zeznania zainteresowanego 00:23:46 – 00:32:58, płyta CD k. 70 w zw. z 00:41:05, płyta CD k. 223)

Pracodawca naliczył i odprowadził składki na ubezpieczenia społeczne z tytułu zatrudnienia A. P. jako pracownika. (okoliczność bezsporna)

„Ds. (...)C D. S., S. S. w Ł. w latach 2014 - 2019 uzyskała następujące dochody:

- w 2014 r. – 2.655,05 zł;
- w 2015 r. – 22.915,87 zł;
- w 2016 r. – 60.590,98 zł;
- w 2017 r. – 77.580,88 zł;
- w 2018 r. – 20.937,12 zł;

- w 2019 r. – 76.692,02 zł. (rozliczenia dochodu k. 56 – 61)

Na skutek przeprowadzonej kontroli w siedzibie płatnika decyzją z dnia 4 lipca 2019 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. stwierdził, że miesięczną podstawę wymiaru składek na obowiązkowe ubezpieczenia społeczne tj. emerytalne, rentowe, chorobowe, wypadkowe A. P. z tytułu zatrudnienia na podstawie umowy o pracę u płatnika składek „Ds. (...)C D. S., S. S. w Ł. wynosi:

- w 01.- 03. (...). – na ubezpieczenia emerytalne i rentowe, ubezpieczenie chorobowe, ubezpieczenie wypadkowe - 3000,00 zł, na ubezpieczenie zdrowotne - 2588,70 zł;

- 04.2014 r. - na ubezpieczenia emerytalne i rentowe, ubezpieczenie chorobowe, ubezpieczenie wypadkowe - 0,00 zł, na ubezpieczenie zdrowotne - 2070,96 zł;

- 05.2014 r. - na ubezpieczenia emerytalne i rentowe, ubezpieczenie chorobowe, ubezpieczenie wypadkowe - 0,00 zł, na ubezpieczenie zdrowotne - 207,09 zł;

- w 12.2015 r. – na ubezpieczenia emerytalne i rentowe, ubezpieczenie chorobowe, ubezpieczenie wypadkowe - 0,00 zł, na ubezpieczenie zdrowotne - 1 656,72 zł;

- 01.2016 r. - na ubezpieczenia emerytalne i rentowe, ubezpieczenie chorobowe, ubezpieczenie wypadkowe - 0,00 zł, na ubezpieczenie zdrowotne - 276,12 zł;

- 04.2019 r. - na ubezpieczenia emerytalne i rentowe, ubezpieczenie chorobowe, ubezpieczenie wypadkowe - 0,00 zł, na ubezpieczenie zdrowotne - 69,03 zł;

- 05.2019 r. - na ubezpieczenia emerytalne i rentowe, ubezpieczenie chorobowe, ubezpieczenie wypadkowe - 0,00 zł, na ubezpieczenie zdrowotne - 2 139,93 zł. (decyzja k. 83 verte - 86 akt ZUS)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o całokształt materiału dowodowego zebranego w sprawie, w szczególności o dokumenty z akt osobowych A. P., wykaz liczby osób zatrudnionych w firmie płatnika, oraz o dokumentację lekarską z przebiegu ciąży i leczenia wnioskodawczynie a także o zeznania wnioskodawczynie A. P. oraz zainteresowanego D. S., w zakresie, w którym Sąd dał im wiarę.

Na uwadze należy mieć okoliczność, że D. S. jako ojciec dziecka wnioskodawczynie a także współwłaściciel spółki (...). (...) ma interes w zeznawaniu na jej korzyść w związku z czym jego zeznania w zakresie twierdzeń o wykonywaniu przez ubezpieczoną od dnia 1.01.2014 r. znacznie szerszego zakresu obowiązków, mimo, iż zbieżne z zeznaniami wnioskodawczynie są niewiarygodne w świetle całokształtu materiału dowodowego zebranego w sprawie.

Nadto o zeznania świadków – bezpośrednich współpracowników wnioskodawczynie oraz jej uczniów w firmie płatnika zarówno w spornym okresie jak i poprzedzającym go.

Świadkowie Ci mają zatem pełną wiedzę na temat charakteru zatrudnienia oraz zakresu faktycznie wykonywanych przez ubezpieczoną obowiązków w firmie płatnika.

Sąd odmówił wiary zeznaniom wnioskodawczynie i zainteresowanego odnośnie ich twierdzeń o konieczności scedowania na A. P. znacznie większego zakresu obowiązków oraz okoliczności, że na podstawie aneksu do umowy o pracę, który opatrzone datą - 1 stycznia 2014 r. wykonywała ona znacznie większy zakres czynności w porównaniu do wykonywanych we wcześniejszym okresie na podstawie umowy o pracę u płatnika, nie znajdują one bowiem żadnego poparcia w zebranych w sprawie materiale dowodowym. Wnioskodawczynie nie przedstawiła na przedmiotową okoliczność żadnego dowodu, zaś z zeznań zawnioskowanych w sprawie świadków jednoznacznie wynika, że jej zakres faktycznych czynności nie uległ żadnej zmianie i był identyczny do obowiązków wykonywanych przez nią wcześniej ze znacznie niższym wynagrodzeniem, po dacie złożenia egzaminu mistrzowskiego i ukończenia kursu pedagogicznego. Ubezpieczona nadal zajmowała się szkoleniem młodocianych pracowników, umawiała klientów, odbierała telefony,

sprawowała kontrolę nad pracownikami. Ubezpieczona także robiła zamówienia, spisywała towar, pilnowała stanów magazynowych, ustalała grafiki, wypłacała wynagrodzenia pracownikom, była tam także osobą zarządzającą obok płatnika D. S., który zarządzał pracą zespołu fryzjerskiego. Ponadto robiła także usługi fryzjerskie.

W ocenie Sądu w przedmiotowym postępowaniu nie można uznać daty sporządzenia aneksu do umowy o pracę podanej przez strony - 1.01.2014 r., jako daty pewnej, wobec faktycznego wpłynięcia do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych dokumentu rozliczeniowego za A. P. od podwyższonej podstawy wymiaru składek wynoszącej 7.000,00 zł, dopiero w dniu 8.02.2014 r., a w tej dacie, jak wynika z zeznań samej wnioskodawczyni, a w ocenie sądu także zainteresowany jako ojciec jej dziecka wiedzieli już o ciąży.

Z uwagi na powyższe w dacie faktycznego sporządzenia aneksu umowy o pracę (luty 2014 r.) strony z całą pewnością wiedziały o ciąży. Ostatnią miesiączkę miała ona, bowiem w dniu 1 stycznia 2014 r. a test ciążowy zrobiła na początku lutego 2014 roku.

Według Sądu zebrany materiał dowodowy nie nasuwa wątpliwości i pozwala tym samym na wydanie rozstrzygnięcia.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Odwołanie A. P. nie jest zasadne i podlega oddaleniu.

Zgodnie z treścią art. 6 ust. 1 pkt 1, art. 8 ust. 1 i art. 11 ust. 1 i art.12 ust.1 ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2020 r., poz. 266 ze zmianami) pracownicy, to jest osoby pozostające w stosunku pracy podlegają obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym.

Stosownie też do art. 13 pkt. 4 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym, chorobowemu i wypadkowemu podlegają osoby prowadzące pozarolniczą działalność gospodarczą- od dnia rozpoczęcia wykonywania działalności do dnia zaprzestania wykonywania tej działalności.

Zgodnie z treścią art. 46 ust. 1 ustawy systemowej płatnik składek jest obowiązany według zasad wynikających z przepisów ustawy obliczać, potrącać z dochodów ubezpieczonych, rozliczać oraz opłacać należne składki za każdy miesiąc kalendarzowy.

Składka na ubezpieczenie chorobowe stanowi w obydwu przypadkach 2,45% podstawy wymiaru, z tym że pracownicy płacą składkę na ubezpieczenia chorobowe od kwoty przychodu określonego w umowie, natomiast przedsiębiorcy – od dowolnie zadeklarowanej kwoty, nie niższej jednak niż 60% prognozowanego wynagrodzenia, w przypadku preferencyjnego opłacania składek nie niższej, aniżeli 30 % minimalnego wynagrodzenia za pracę i nie wyższej niż 250% przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego w poprzednim kwartale. (art. 22 oraz art. 20 w zw. z 18 ust. 1 i ust. 8 ustawy systemowej)

Stosownie zaś do treści art. 1 ust 1 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (tekst jedn. Dz. U. z 2019 r., poz. 645 ze zmianami), osobom tym, w razie choroby lub macierzyństwa, przysługują świadczenia pieniężne na warunkach i w wysokości określonych ustawą.

Natomiast, jak stanowi art. 4 w ust 1 i 2 ustawy zasiłkowej, ubezpieczony podlegający obowiązkowo ubezpieczeniu nabywa prawo do zasiłku chorobowego po upływie 30 dni nieprzerwanego ubezpieczenia chorobowego.

W myśl art. 11 ust. 2. pkt. 1 ustawy zasiłkowej miesięczny zasiłek chorobowy wynosi 100% podstawy wymiaru zasiłku, jeżeli niezdolność do pracy lub niemożność wykonywania pracy, o której mowa przypada w okresie ciąży.

Według art. 31 tej ustawy miesięczny zasiłek macierzyński za okres ustalony przepisami Kodeksu pracy jako okres urlopu macierzyńskiego, okres dodatkowego urlopu macierzyńskiego, okres urlopu na warunkach urlopu macierzyńskiego, okres dodatkowego urlopu na warunkach urlopu macierzyńskiego oraz okres urlopu ojcowskiego wynosi 100% podstawy wymiaru zasiłku.

W niniejszej sprawie odwołująca się – A. P. zawarła z D. S. prowadzącym działalność gospodarczą pod firmą (...). (...) S.C. z siedzibą w Ł. aneks do umowy o pracę opatrzony datą 1.01.2014 r., który stanowił stosowną podstawę do zastosowania w/w regulacji i przyjęcia, iż uzyskała ona prawo do świadczeń określonych w ustawie zasiłkowej. Na podkreślenie zasługuje okoliczność, że ważność tego aneksu do umowy nie została przez organ rentowy zakwestionowana. ZUS zakwestionował jedynie wysokość wynagrodzenia uzyskiwanego przez ubezpieczoną na podstawie tej umowy, to jest podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne powołując się na sprzeczność z zasadami współżycia społecznego (art. 58 § 2 kc)

Sąd Okręgowy w niniejszej sprawie całkowicie podziela stanowisko organu rentowego.

Jak wynika bowiem z przedmiotowego postępowania wynagrodzenie ustalone we wskazanym aneksie do umowy o pracę było rażąco wygórowane.

Jak już podkreślono ubezpieczona ponad wszelką wątpliwość świadczyła pracę w spornym okresie. Podkreślić należy, że we wcześniejszym okresie po zdaniu egzaminu mistrzowskiego, ukończeniu kursu pedagogicznego ubezpieczona szkoliła młodocianych pracowników. Ubezpieczona musiała organizować im pracę, rozwiązywała też kwestie sporne, umawiała klientów, odbierała telefony, sprawowała kontrolę nad pracownikami. Ubezpieczona także robiła zamówienia, spisywała towar, pilnowała stanów magazynowych, ustalała grafiki, wypłacała wynagrodzenia pracownikom, była tam także osobą zarządzającą obok płatnika D. S., który zarządzał pracą zespołu fryzjerskiego. Zarówno płatnik jak i ubezpieczona ustalali grafiki, przy czym wnioskodawczyni głównie uczniom. Uczniowie zgłaszali do ubezpieczonej informację, że czegoś np. brakuje, że trzeba zrobić zamówienie. To zamówienie robiła wówczas wnioskodawczyni. Ponadto wykonywała ona także usługi fryzjerskie.

Jak bezspornie zaś ustalono w przedmiotowym postępowaniu na podstawie spornego aneksu do umowy o pracę ubezpieczona nadal zajmowała się szkoleniem uczniów, robiła zamówienia, pilnowała stanów magazynowych, wypłacała wynagrodzenia i była obok płatnika osobą zarządzającą. Nadal uczniowie i pracownicy w razie problemu zwracali się do niej o pomoc, w tym także telefonicznie.

Zatem ubezpieczona wykonywała analogiczne prace jak wcześniej na mocy umowy o pracę zawartej z płatnikiem.

Tymczasem od 1.01.2014 r. wynagrodzenie ubezpieczonej u płatnika wzrosło ponad dwukrotnie przy jednoczesnym braku jakichkolwiek dowodów, że nastąpiła w spornym okresie konieczność większego scedowania obowiązków na wnioskodawczynię.

Ponadto wynagrodzenie wnioskodawczyni odbiegało znacząco od wynagrodzenia otrzymywanego przez innych pracowników zatrudnionych w Ds. (...) S.C. z siedzibą w Ł., których wynagrodzenie kształtowało się maksymalnie w granicach 3000 zł, czyli w takiej wysokości jak w oparciu o poprzedni aneks u wnioskodawczyni

W okresie usprawiedliwionej nieobecności w pracy A. P. płatnik nie zatrudnił nowego pracownika w ramach umowy o pracę na stanowisko kierownika salonu fryzjerskiego, zatrudniano jedynie fryzjerów, co świadczy o tym, że obowiązki pracownicze wnioskodawczyni jako kierownika salonu były iluzoryczne.

Dodatkowo też wskazać trzeba, że firma (...). (...) S.C. z siedzibą w Ł. w 2014 r. osiągnęła dochód w kwocie 2.655,05 zł, zaś w 2015 r. w kwocie 22.915,87 zł.

W ocenie Sądu istniała zatem nierentowność zatrudniania A. P. z wynagrodzeniem w kwocie 7.000,00 zł brutto, gdyż realne i finansowe potrzeby pracodawcy tego absolutnie nie uzasadniały.

Zdaniem Sądu Okręgowego w realiach niniejszej sprawy najbardziej adekwatną kwotą jest kwota 3.000 zł brutto wynagrodzenia miesięcznego ustalona przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych w zaskarżonej decyzji. Kwota ta stanowi kwotę odpowiadającą kwocie wynagrodzenia wcześniejszej ustalonego na podstawie aneksu do umowy o pracę z dnia 1.03.2012 r., gdy ubezpieczona na jej podstawie wykonywała tożsamy zakres obowiązków pracowniczych. W

tej sytuacji zatem kwota ta jest adekwatna do stanowiska wnioskodawczynie i jej obowiązków. Ponadto kwota ta jest porównywalna do wynagrodzenia pozostałych pracowników.

W tej sytuacji zatem zatrudnienie wnioskodawczynie na umowę o pracę z wynagrodzeniem w kwocie 7.000,00 zł brutto miesięcznie jak w przypadku wnioskodawczynie stanowiłoby działania nieracjonalne. Celem racjonalnego pracodawcy jest bowiem osiągnięcie jak największego zysku z działalności gospodarczej, aby firma jak najlepiej prosperowała i rozwijała się, nie zaś generowanie wysokich nieuzasadnionych niczym kosztów. Nie można przyjąć, że pracodawca dobrowolnie godzi się na niższy zysk, niż otrzymuje jego pracownik.

W świetle powyższych okoliczności więc zatrudnienie ubezpieczonej na umowę o pracę z wynagrodzeniem w kwocie 7.000,00 zł brutto jak w przypadku wnioskodawczynie stanowiło działania całkowicie nieracjonalne. Zatrudnienie takiego pracownika jak ubezpieczona nie przynosi przychodów dla firmy a wypłacane wynagrodzenie stanowi jedynie dodatkowe koszty, szczególnie w sytuacji, gdy jak miało to miejsce w 2014 r. znacznie przekraczało ono dochody firmy.

Uwypuklić w tym miejscu należy, że pracodawca nie zatrudnia pracownika za określonym wynagrodzeniem, aby dać mu pracę, czy źródło utrzymania i stworzyć ochronę ubezpieczeniową, ale dlatego, że istnieje realna potrzeba gospodarcza pozyskania nowego pracownika, którego wynagrodzenie musi być adekwatne do wykonanej pracy.

W ocenie Sądu Okręgowego ustalenie wysokości wynagrodzenia wnioskodawczynie w kwocie 7.000,00 zł brutto jest sprzeczne z zasadami współzycia społecznego (art. 58 § 2 k.c.).

W systemie ubezpieczeń społecznych obowiązuje bowiem zasada solidaryzmu. Solidaryzm oznacza urzeczywistnienie idei samopomocy społecznej poprzez udzielanie świadczeń osobom znajdującym się w potrzebie, z funduszu wypracowanego wspólnym wysiłkiem ubezpieczonych. Oznacza to, że płacą wszyscy, a korzystają tylko ci którzy zostali dotknięci ryzykiem socjalnym. (por. W. Muszalski Ubezpieczenie społeczne, Warszawa 2004)

Tymczasem działania A. P. zmierzały do tego, aby osiągnąć niewspółmiernie wysokie świadczenia z systemu ubezpieczeń społecznych kosztem innych osób ubezpieczonych. Takie działania są w ocenie Sądu Okręgowego sprzeczne z zasadami współzycia społecznego.

Cel zawarcia umowy o pracę w postaci osiągnięcia świadczeń z ubezpieczenia społecznego nie jest sprzeczny z ustawą, ale nie może to oznaczać akceptacji dla nagannych i nieobojętnych społecznie zachowań oraz korzystania ze świadczeń z ubezpieczeń społecznych, przy zawarciu umowy o pracę na krótki okres przed zajściem zdarzenia rodzącego uprawnienie do świadczenia (np. ciąża) i ustaleniu wysokiego wynagrodzenia w celu uzyskania świadczeń obliczonych od tej podstawy. Oznacza to korzystanie ze swoich praw w sposób sprzeczny z zasadami współzycia społecznego. (vide wyrok SN z dnia 18 października 2005 roku, II UK 43/05, opubl. OSNP 2006/15 – 16/251)

Nadmierne podwyższenie wynagrodzenia pracownika może być w zakresie prawa do ubezpieczeń społecznych ocenione jako dokonane z zamiarem nadużycia prawa do świadczeń. (tak wyrok SN z dnia 4 sierpnia 2005 roku, II UK 16/05)

Zakład Ubezpieczeń Społecznych może kwestionować wysokość wynagrodzenia stanowiącego podstawę wymiaru składek, jeżeli okoliczności sprawy wskazują, że zostało wypłacone na podstawie umowy sprzecznej z prawem, zasadami współzycia społecznego lub zmierzającej do obejścia prawa (...) (vide wyrok SN z dnia 19 maja 2009 roku, III UK 7/09)

W chwili zawarcia spornego aneksu strony wiedziały bądź co najmniej mogły przypuszczać, że ubezpieczona jest w ciąży.

Podkreślić nadto należy, że odnośnie wnioskodawczynie przeciętny stosunek wysokości świadczenia do wniesionej składki byłby w oderwaniu od ustawowych regulatorów sprawiedliwego rozłożenia kosztów świadczeń.

Mając powyższe na uwadze Sąd w oparciu o treść art. 477¹⁴ § 1 kpc oddalił odwołanie jako bezzasadne.

ZARZĄDZENIE

Odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi wnioskodawczyni.

29 IV 2021 roku.

K.B